

ACTIVITEITENVERSLAG

2006

Vlaamse
Centrale Autoriteit
Adoptie

INHOUDSTAFEL

..... • Nieuwe start, nieuwe aanpak

1. De Vlaamse Centrale Autoriteit inzake Adoptie

2. Informatieverstrekking

- 2.1 Algemeen
- 2.2 Informatiebrochure
- 2.3 Vademecum zelfstandige adoptie
- 2.4 Medewerking infodag Holebifederatie

3. Interlandelijke adoptie

- 3.1 Voorbereiding
- 3.2 Maatschappelijk onderzoek
 - 3.2.1 Wachtijd en duur
 - 3.2.2 Adviezen
 - 3.2.3 Geschiktheidsvonnissen
- 3.3 Bemiddeling
 - 3.3.1 Adopties gerealiseerd via erkende adoptiediensten
 - 3.3.2 Adoptie op zelfstandige wijze
- 3.4 Trefgroepen en Steunpunt Nazorg Adoptie
- 3.5 Bewaring en inzage van adoptiedossiers

4. Binnenlandse adoptie

5. Kenmerken van aanmeldingen/gerealiseerde adopties

- 5.1 Aanmeldingen
- 5.2 Leeftijd kandidaat-adoptanten
- 5.3 Gezinssituatie kandidaat-adoptanten
- 5.4 Leeftijd adoptiekinderen

6. Erkenning en subsidiëring

- 6.1 Subsidiëring interlandelijke adoptie
 - 6.1.1 Voorbereidingscentra
 - 6.1.2 Diensten voor maatschappelijk onderzoek
 - 6.1.3 Adoptiediensten voor interlandelijke adoptie
- 6.2 Subsidie gewezen DAC-statuuut
- 6.3 Projecten en partnerships

7. Samenwerkingsverbanden

8. Buitenlandse delegaties/missies

Bijlage

..... • *Haags Adoptieverdrag*

NIEUWE START, NIEUWE AANPAK

Dorine Chamon
Vlaams adoptieambtenaar

Dit is het eerste jaarverslag van de Vlaamse Centrale Autoriteit inzake Adoptie (VCA) nieuwe stijl: 2006 is dan ook het eerste volledige werkjaar sinds de hervorming van het wettelijk adoptiekader en de ratificatie van het Haags Adoptieverdrag.

Deze nieuwe wind zorgde voor een aantal veranderingen op het vlak van de organisatiestructuur en het personeelskader. De VCA kreeg binnen Kind en Gezin een eigen plaats naast de beleidsafdelingen Kinderopvang en Preventieve Gezinsondersteuning. Een eigen logo maakt deze nieuwe positie voortaan ook zichtbaar. In de loop van 2006 kreeg de VCA er ook een aantal nieuwe medewerkers bij. Deze personeelsuitbreiding was nodig om alle opdrachten van het nieuwe adoptiedecreet autonoom uit te voeren en de stijging van de werklast aan te kunnen.

Dit verslag geeft een objectief beeld van de adoptierealiteit in Vlaanderen anno 2006. Daarin valt in ieder geval op dat de spanning tussen het aantal kandidaat-adoptanten (KA's) en de mogelijkheden tot adoptieplaatsing steeds groter wordt: na 1 jaar nieuwe praktijk is gebleken dat het verwachte effect van de stijging van het aantal aanvragen meer dan bevestigd is. Hoewel in 2006 ook een nieuwe adoptiedienst erkend werd, is de mogelijkheid om een niet gekend kind te adopteren het afgelopen jaar niet toegenomen.

Naast het federaal en het Vlaams wettelijk kader, vormen ook de ethische principes van het Haags Adoptieverdrag de leidraad van de VCA bij de uitvoering van haar taken. Dit betekent dat adoptie in de eerste plaats een juridische beschermingsmaatregel is voor het kind.

1. DE VLAAMSE CENTRALE AUTORITEIT INZAKE ADOPTIE

Het team van de VCA bestaat uit 7 personen: Belinda Beerens (stafmedewerker), Dorine Chamon (Vlaams adoptieambtenaar, aangesteld in 2006, in dienst in 2007), Marleen Debelder (trajectbegeleider), Christel De Bondt (administratief medewerker), Ann Desmet (trajectbegeleider), Christine Faure (beleidsmedewerker) en Jan Van Braeckel (sectormanager/budgethouder).

De VCA is verantwoordelijk voor de volgende opdrachten*:

- **informatie verstrekken:** over alle aspecten van adoptie aan alle geïnteresseerden (KA's, binnenlandse en buitenlandse overheden);
- **trajectbegeleiding van de KA's:** registratie van de aanmeldingen, doorverwijzing naar de voorbereidingscentra, diensten voor maatschappelijk onderzoek, verzenden van gezinsrapporten naar de jeugdrechtbanken, verzenden van geschiktheidsvonnissen en verslag Openbaar Ministerie naar herkomstland (al dan niet via adoptiedienst), goedkeuring kindtoewijzing, registreren van de erkenning, archiveren van het dossier voor inzage door de adoptant;
- **kanaalcontrole en samenwerking herkomstlanden:** goedkeuring van kanalen (van adoptiediensten of zelfstandige adoptanten) en samenwerking uitbouwen met de buitenlandse overheden, zodat bij interlandelijke adopties het belang van het kind en zijn fundamentele rechten worden gewaarborgd en de rechtsregels van de gemeenschappen, federale en internationale overheden worden gerespecteerd;
- **adoptiebemiddeling begeleiden en verbeteren:** erkende adoptiediensten begeleiden bij het tot stand brengen

* artikel 19 van het decreet van 15 juli 2005 tot regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen

van een samenwerkingsverband in het buitenland, concrete bemiddelingsprocedures ontwikkelen en de concrete adoptiebemiddeling evalueren en verbeteren;

- **erkenning voorzieningen:** advies uitbrengen met betrekking tot de verlenging, intrekking of schorsing van de erkenning van een voorbereidingscentrum, een dienst voor maatschappelijk onderzoek inzake interlandelijke adoptie of een adoptiedienst;
- **werkafspraken met federale overheid en andere gemeenschappen;**
- **ontwikkelen of ondersteunen van programma's in binnen- en buitenland** die de doelstellingen ondersteunen van het Haags Verdrag en van het Internationaal Verdrag van 20 november 1989 inzake de Rechten van het Kind, door België geratificeerd en goedgekeurd bij de wet van 25 november 1991;

- **overleg adoptiesector:** structureel overleg organiseren tussen alle betrokken partners uit het adoptiewerkveld, namelijk de voorbereidingscentra, de diensten voor maatschappelijk onderzoek inzake interlandelijke adoptie, de adoptiediensten, het Steunpunt Nazorg Adoptie en erkende trefgroepen.

Daarnaast worden aan de Vlaamse adoptieambtenaar de volgende taken toevertrouwd*:

- **bewaring adoptiedossiers:** alle dossiers over adoptie bewaren;
- **inzage** verlenen in de adoptiedossiers;
- **bijstand** verlenen aan geadopteerden die op zoek zijn naar gegevens over hun adoptiedossier en eventueel ter zake zelf actie ondernemen.

* *artikel 20 van het decreet van 15 juli 2005 tot regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen*

2. INFORMATIEVERSTREKKING

2.1 ALGEMEEN

Een belangrijke taak van de VCA is het informeren van alle geïnteresseerden over de adoptieprocedure en de hiermee verbonden thema's.

De grootste doelgroep zijn KA's die een procedure willen opstarten of al een procedure hebben opgestart en informeren naar de stand van zaken of naar verder te ondernemen stappen. De trajectbegeleiders nemen op individueel dossierniveau deze rol grotendeels op. De informatie wordt op verschillende manieren verspreid. Voornamelijk wordt telefonisch contact opgenomen met de VCA, eventueel na raadpleging van de website die voortdurend geactualiseerd wordt. Vaak wordt na telefonisch contact schriftelijke informatie opgestuurd.

2.2 INFORMATIEBROCHURE

Voor geïnteresseerde KA's werd in 2006 een nieuwe informatiebrochure gecreëerd in samenwerking met de centrale autoriteiten van de gemeenschappen en de Federale Centrale Autoriteit. Deze brochure bevat alle juridische en procedurele aspecten van adoptie. Er wordt in verwezen naar de verschillende betrokken instanties waartoe de vragers zich kunnen richten voor verdere begeleiding, afhankelijk van hun situatie (binnenlandse/buitenlandse adoptie, adoptie van minderjarigen/meerderjarigen, ...). Met deze gezamenlijke brochure wordt eveneens de noodzakelijke samenwerking tussen de verschillende autoriteiten in België bevestigd.

2.3 VADEMECUM ZELFSTANDIGE ADOPTIE

Sinds de inwerkingtreding van de nieuwe adoptiewet is vrije adoptie (d.i. zonder overheidstussenkomst) niet meer mogelijk. Alle adopties die gerealiseerd worden zonder bemiddeling van een erkende adoptiedienst, worden voortaan behandeld en begeleid door de VCA (kanaalonderzoek, goedkeuring kindtoewijzing en andere vereiste stappen bij de totstandkoming van een adoptie). Adopties die buiten dit systeem vallen, kunnen niet

langer erkend worden.

Dit zorgde voor een groeiend aantal zelfstandige adopties (inclusief familiale adopties). Om deze groeiende groep nog beter te kunnen begeleiden werd in 2006 een vademecum voor zelfstandige adoptie opgemaakt en ter beschikking gesteld van KA's die in het buitenland eigen contacten hebben. De procedure en de richtlijnen aangaande zelfstandige adoptie staan hierin duidelijk omschreven, zodat zelfstandige KA's hun dossier beter kunnen voorbereiden en opvolgen.

2.4 MEDEWERKING INFODAG HOLEBIFEDERATIE

Voor specifieke groepen is er soms vraag naar gerichte en gespecialiseerde informatie. Belangenverenigingen organiseren soms informatiemomenten waarvoor inhoudelijke input gevraagd wordt aan de VCA. In 2006 werkte de VCA mee aan de infodag over adoptie georganiseerd door de Holebifederatie op 21 oktober. De VCA leverde een inhoudelijke bijdrage via een presentatie.

3. INTERLANDELIJKE ADOPTIE

Zowel wat het aantal aanmeldingen bij de VCA als wat het aantal voorbereidingen betreft, stellen we vast dat de stijging (die zich al heeft ingezet in 2005) meer dan een verdubbeling inhoudt. De diensten voor maatschappelijk onderzoek, die op vandaag nog steeds kampen met een achterstand, komen al in de buurt van een verdubbeling. Bij de

adoptiediensten zien we daarentegen een daling. Deze daling heeft vooral te maken met het feit dat het in het nieuwe systeem gemiddeld iets langer duurt voordat de voorbereiding en de geschiktheid zijn afgerond. Maar er tekent zich een beeld af van een groeiende kloof tussen het aantal aanvragen en de mogelijkheden tot plaatsing.

Overzicht cijfers

	2003	2004	2005 ⁽¹⁾		Totaal	2006
			Voor 31/08	Na 31/08		
Aanmeldingen	320	404	472	154	626	884
Vorbereidingen (2)	184	253	122	255	377	613
Tussenvonnissen				39		604
Maatschappelijk onderzoeken (3)	210	237	206	82	288	410
Geschiktheidsvonnissen (4)	249	265	209	24	233	269
Aangekomen kinderen	165	143			172	162
Erkenning en registratie (5)						179

3.1 Overzicht cijfers interlandelijke adoptie

Bron: VCA Adoptie

- (1) De cijfers voor 2005 werden uitgesplitst voor en na 1 september 2005, datum van de inwerkingtreding van de nieuwe adoptiewet
- (2) Het betreft de uitgereikte attesten van voorbereiding (voorbereiding is enkel nodig voor 1ste adoptie)
- (3) Het betreft het aantal gerealiseerde maatschappelijk onderzoeken
- (4) Het betreft het aantal uitgesproken geschiktheidsvonnissen via de FCA (uitspraken van niet-geschiktheid niet inbegrepen): tot 31 augustus 2005 gaat het om uitgereikte beginseltoestemmingen
- (5) Het betreft het aantal erkenningen en registraties van interlandelijke adopties waarover de VCA door de FCA werd ingelicht

3.1 VOORBEREIDING

De VCA ondersteunt en begeleidt 2 erkende voorbereidingscentra voor interlandelijke adoptie bij de uitvoering van het voorbereidingsprogramma, namelijk VCOK en TRIOBLA. Met deze centra was een regelmatige afstemming over de nieuwe regelgeving nodig opdat ze de KA's voldoende konden informeren tijdens de voorbereiding.

Hoewel het aantal voorbereidingen bijna verdubbeld is, zagen we in 2006 geen stijging van de wachttijden en doorloop-

tijden bij de voorbereidingscentra. Er werden meer groepen georganiseerd binnen het bestaande personeelskader om de stijgende instroom op te vangen. Het aantal afgeronde voorbereidingen betreft in alle gevallen eerste adopties, aangezien er bij een tweede of volgende adoptie geen voorbereiding meer gevolgd moet worden. KA's voor een tweede of volgende adoptie kregen evenwel een attest van voorbereiding van de voorbereidingscentra waar destijds de voorbereiding werd gevolgd voor een eerste adoptie. Deze zitten niet vervat

in de 613 voorbereide gezinnen in 2006, maar stromen eveneens door naar het maatschappelijk onderzoek.

3.2 MAATSCHAPPELIJK ONDERZOEK

Voor de uitvoering van het maatschappelijk onderzoek doen de jeugdrechtbanken een beroep op de VCA, die een dienst voor maatschappelijk onderzoek (DMO) aanwijst voor de uitvoering ervan. De werkwijze die voor de nieuwe wet werd geïnstalleerd, werd gedurende 2006 constant bijgestuurd en geoptimaliseerd. Het resultaat hiervan eindigde in een draaiboek dat na elk overleg wordt aangevuld met afspraken volgens welke elk van de 5 DMO's werkt. Dit draaiboek werd een onmisbaar instrument voor de eenvoudige uitvoering van het maatschappelijk onderzoek.

Overlegmomenten met de coördinatoren van de DMO's vonden plaats op 9/02, 20/04, 22/05, 3/07, 18/09 en 13/11.

3.2.1 WACHTTIJD EN DUUR

De jeugdrechtbanken stuurden in 2006 604 tussenvonnissen naar de VCA waarin een maatschappelijk onderzoek werd bevolen. Het maatschappelijk onderzoek kan binnen de 2 maanden afgerond worden zodra het wordt opgestart bij de DMO. Het is echter niet mogelijk geweest om ook nog eens binnen deze termijn van 2 maanden de onderzoeken op te starten. De DMO's kampen met wachttijden vooraleer een onderzoek kan worden opgestart van gemiddeld 9 weken. De gemiddelde duur van een maatschappelijk onderzoek zelf en het afleveren van een verslag voor de jeugdrechtbank is 8 weken.

Wachttijd en duur

Gemiddelde wachttijd om te starten		Gemiddelde duur van het onderzoek	
Dagen	Weken	Dagen	Weken
65	9	56	8

3.2 Wachttijd en duur maatschappelijk onderzoek - 2006

Bron: VCA Adoptie

3.2.2 ADVIEZEN

In totaal werden 400 rapporten afgeleverd door de DMO's. Een aantal van deze dossiers werden niet meer in 2006 gevonnist door de jeugdrechtbank.

De adviezen die aan de jeugdrechtbank worden gegeven zijn overwegend positief. 67 adviezen waren negatief zonder meer (16,75%). Bij 5 dossiers werd melding gemaakt van risicofactoren zonder echt een advies uit te spreken. In 5 dossiers werden bijkomende gesprekken geadviseerd aan de jeugdrechtbank en in 18 dossiers was er een uitstel van advies. De termijn van uitstel werd niet altijd bepaald.

Voor 4 dossiers werd een neutraal verslag afgeleverd zonder vermelding van een

advies of risicofactoren. 280 rapporten kregen een positief advies zonder meer (70%), 4 een positief advies voor een specifiek gekend kind. In 12 dossiers werd een goedkeuring gevraagd voor meer dan 1 kind, maar adviseerden de DMO's positief voor slechts 1 kind en negatief voor meer dan 1. Vijf rapporten werden positief geadviseerd voor de adoptie van 2 kinderen tegelijk. 1 KA-gezin besloot de procedure te onderbreken en 1 KA-gezin besloot de procedure stop te zetten.

Adviezen van de diensten voor maatschappelijk onderzoek

Negatief	67
Risicofactoren	5
Bijkomende gesprekken	5
Uitstel	18
Neutraal	4
Positief	280
Positief voor specifiek kind	4
Positief voor 1, negatief voor 2	12
Positief voor 2	5
Totaal	400

3.3 Adviezen van de diensten voor maatschappelijk onderzoek - 2006
Bron: VCA Adoptie

3.2.3 GESCHIKTHEIDSVONNISSEN

De VCA beschikt niet over een overzicht van de negatieve adviezen die tot een vonnis van niet-geschiktheid bij de jeugdrechtbank geleid hebben. Enkel de vonnissen waarin de geschiktheid wordt vastgesteld, worden door de FCA aan de

VCA gemeld. Van de 269 geschiktheidsvonnissen in 2006 werden een aantal nog uitgesproken op basis van rapporten van 2005. 247 van de 269 vonnissen (91,8%) betreffen een beslissing waarin de KA's geschikt verklaard worden zonder meer.

Overzicht vonnissen

Advies diensten voor maatschappelijk onderzoek								
	Negatief	Risico- factoren	Uitstel	Positief	Positief specifiek kind	Positief voor 1, negatief voor 2	Positief voor 2	Totaal
Vonnis								
Geschikt	13	4	5	225				247
Geschikt, 1 kind			2			2		4
Geschikt, 2 kinderen	3			2		5	3	13
Geschikt in beroep	3							3
Geschikt in beroep, 2 kinderen	1							1
Geschikt specifiek kind					1			1
Totaal	20	4	7	227	1	7	3	269

3.4 Overzicht vonnissen jeugdrechtbank, geschiktheid interlandelijke adoptie - 2006
Bron: VCA Adoptie

3.3 BEMIDDELING

De VCA staat ook in voor de begeleiding en ondersteuning van de buitenlandse adoptiediensten en voor het opstarten van nieuwe kanalen. De toepassing van de nieuwe regelgeving vereiste een grondige aanpassing van de bemiddelingsprocedures. Daarvoor werd veelvuldig overleg gepleegd met de andere centrale autoriteiten en de andere betrokken federale overheden (de FOD Buitenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken). De afspraken resulteerden in een vademecum van de procedures dat ter beschikking gesteld werd van de buitenlandse adoptiediensten. Ook met de buitenlandse adoptiediensten zelf werd ongeveer driemaandelijkse overlegd (2/02, 18/05, 29/08, 14/09 en 14/12).

3.3.1 ADOPTIES GEREALISEERD VIA ERKENDE ADOPTIEDIENSTEN

Het aantal geplaatste kinderen via de erkende adoptiediensten is in vergelijking met het aantal aanmeldingen, voorbereidingen en maatschappelijk onderzoeken niet gestegen; we zien integendeel zelfs een lichte daling. Dit is te wijten aan de invoering van het nieuwe systeem; waardoor het iets langer geduurd heeft vooraleer de adoptiediensten nieuwe dossiers met een geschiktheidsvonnis konden opstarten.

Herkomstlanden

In 2006 zijn er plaatsingen verricht uit dezelfde herkomstlanden als in 2005. Ethiopië en China blijven de belangrijkste herkomstlanden.

Plaatsingen volgens herkomstland

Herkomstland	2005		2006	
	Aantal	%	Aantal	%
China	63	36,63	47	29,01
Colombia	4	2,33	3	1,85
Ethiopië	59	34,30	58	35,80
de Filipijnen	7	4,07	10	6,17
India	10	5,81	15	9,26
Rusland	14	8,14	17	10,49
Sri Lanka	5	2,91	3	1,85
Thailand	1	0,58	1	0,62
Zuid-Afrika	9	5,23	8	4,94
Totaal uit buitenland afkomstig	172	100,0	162	100,0

3.5 Plaatsing volgens herkomstland via de erkende adoptiedienst
Bron: VCA Adoptie

In 2006 werden er 162 kinderen uit het buitenland in adoptiegezinnen geplaatst via de erkende adoptiediensten. Van deze adoptiekinderen werden 67 jongens en 95 meisjes geadopteerd. Vooral voor China

is een grote discrepantie waar te nemen: 1 jongen tegenover 46 meisjes (te wijten aan de één-kindpolitiek in China). Bij de andere landen is de verdeling iets gelijkmatiger.

Verdeling volgens geslacht en herkomstland

	Jongens	Meisjes	Totaal
China	1	46	47
Colombia	1	2	3
Ethiopië	28	30	58
de Filipijnen	9	1	10
India	7	8	15
Rusland	12	5	17
Sri Lanka	2	1	3
Thailand	0	1	1
Zuid-Afrika	7	1	8
Totaal	67	95	162

3.6 Plaatsing via de erkende adoptiedienst volgens geslacht - 2006
Bron: VCA Adoptie

Duur

De wachttijden bij de adoptiediensten (van geschiktheidsvonnis tot kindtoewijzing) variëren altijd van herkomstland tot herkomstland. Dit gaat van 8 maanden

voor Ethiopië (en India, maar hier gebeurt de plaatsing van het kind ongeveer 12 maanden na de kindtoewijzing) tot 31 maanden (2,5 jaar) voor Colombia.

Wachttijd per herkomstland

	Gemiddelde doorlooptijd tussen betaling en kindtoewijzing (alleen voor 1 ^{ste} adopties)		Gemiddelde wachttijd tussen geschiktheidsvonnis en kindtoewijzing		Aantal kindtoewijzingen
	Dagen	Maanden	Dagen	Maanden	
China	907	30	537	18	30
Colombia	1313	44	941	31	2
Ethiopië	636	21	265	9	57
de Filipijnen	1355	45	869	29	9
India	544	18	229	8	6
Rusland	715	24	400	13	13
Sri Lanka	Onbekend		226	8	1
Thailand	Onbekend		632	21	1
Zuid-Afrika	672	22	308	10	7
Totaal					126

3.7 Wachttijd per herkomstland - 2006
Bron: VCA Adoptie

Van de 126 kindtoewijzingen werden evenveel goedkeuringen door de VCA geattesteerd. Niet elk van deze toegewezen kinderen is aangekomen in 2006.

Kanaalonderzoeken

Voordat een adoptiedienst in een herkomstland een adoptiewerking kan opstarten, moet de VCA hiervoor goedkeuring geven. Deze goedkeuring kan pas gegeven worden na een grondig onderzoek van het kanaal via hetwelk kinderen zullen worden geplaatst. De kanaalonderzoeken zijn een intensieve bezigheid en gebeuren in samenwerking met verschillende externe partners of met de betrokken buitenlandse instanties zelf.

De kanaalonderzoeken voor adoptiediensten die in 2006 door de VCA werden gestart, betreffen Haïti voor Ray of Hope en Kazachstan voor Het Kleine Mirakel. Ray of Hope kreeg van de VCA voor Haïti in 2006 een voorlopige akkoordverklaring, wat betekent dat 3 proefdossiers kunnen worden opgestart. Na evaluatie van de proefdossiers kan een definitieve goedkeuring worden gegeven. Het onderzoek voor Het Kleine Mirakel werd niet beëindigd in 2006.

3.3.2 ADOPTIE OP ZELFSTANDIGE WIJZE

Voor zelfstandige adopties kan de VCA geen volledig overzicht geven van het aantal plaatsingen dat gerealiseerd werd. De VCA licht de VCA wel in over de erkenning en registratie van zelfstandige adopties. Meestal komen de kinderen rond die tijd aan, voor sommige landen gebeurde de plaatsing lang voordat de erkenning werd doorgegeven aan de VCA wegens de plaatselijke procedures die in sommige herkomstlanden een preadoptieve fase inlassen. In die gevallen komen de kinderen met een visum naar België. De VCA is hiervan niet systematisch op de hoogte.

In 2006 ontving de VCA 15 aanvragen voor kanaalonderzoek via een inlichtingendossier van zelfstandige adoptanten. Het betrof de volgende landen: Brazilië (1), Burundi (1), Colombia (1), de Filipijnen (1), Haïti (3), Hongarije

(1), Kazachstan (1), India (1), Laos (1), Mongolië (1), Oekraïne (1), Rwanda (1), Thailand (1). 5 van de aanvragen betrof een intrafamiliale adoptie (Brazilië, de Filipijnen, Haïti, Rwanda en Thailand).

Van deze ontvangen inlichtingendossiers werd voor 9 kanalen een onderzoek opgestart in 2006. De reden voor dit verschil ligt in het feit dat kanaalonderzoeken pas opgestart worden nadat de KA's over een geschiktheidsvonnis beschikken. Een aantal inlichtingendossiers werden al ingezonden zonder dat dit het geval was. De uitvoering van het kanaalonderzoek laat daardoor op zich wachten. In 2007 zullen een aantal kanalen onderzocht worden waarvoor in 2006 een kanaaldossier werd ingediend. Sommige onderzoeken werden in 2006 opgestart voor dossiers die in de loop van 2005 werden ingediend. De kanalen die in 2006 werden onderzocht zijn: Colombia (1), Haïti (3), Kazachstan (1), Mongolië (1), Oekraïne (2), Taiwan (1).

Van de onderzochte kanalen werd voor de volgende goedkeuring gegeven: Colombia (1: het betrof een dossier dat werd ingediend en onderzocht in 2005, de goedkeuring volgde in 2006), Haïti (3, waarvan 1 werd ingediend en onderzocht in 2005), Mongolië (1).

Voor 1 kanaal werd in 2006 een weigering gegeven, nl. Oekraïne. De motivatie was een wijziging in de procedure in Oekraïne zelf die zich op dat moment voordeed. Een concrete adoptiewerking was tijdelijk niet mogelijk. De KA's heroriënteerden zich naar een ander land. Het tweede opgestarte onderzoek voor Oekraïne deed zich voor na de wijziging in de regelgeving in Oekraïne. Dit onderzoek werd pas afgerond na 2006. De resterende lopende kanaalonderzoeken zullen in 2007 afgerond worden.

4 zelfstandige dossiers werden in 2006 door de VCA verzonden naar het buitenland, nl. naar: Colombia (1), Haïti (2, het derde goedgekeurde dossier was pas klaar met samenstelling in 2007), Mongolië (1).

Van de verzonden dossiers ontving de VCA in 2006 een *kindvoorstel* vanuit het buitenland voor Haïti (1), Nepal (1) (dit betreft een dossier dat in 2005 al verzonden was), Panama (1) (dit betreft een dossier van KA's die verhuisden van Duitsland naar België tussen de verzending van het dossier door Duitsland naar Panama en

de ontvangst van de kindtoewijzing). Voor elk van deze kindtoewijzingen werd in 2006 een goedkeuring van het kindvoorstel aan de betreffende landen van herkomst gestuurd door de VCA. Enkel voor Nepal ontving de VCA in 2006 een registratie van de erkenning van een zelfstandige adoptie via de FCA.

Overzicht dossiers

Kanaaldossier ontvangen	15
Kanaalonderzoek opgestart	9
Goedkeuring kanaal	5
Weigering kanaal	1
Verzending naar buitenland	4
Ontvangen kinddossier	3
Goedkeuring kindtoewijzing	3
Registratie door FCA	1

3.8 Dossiers voor interlandelijke adoptie van zelfstandige adoptanten - 2006
Bron: VCA Adoptie

3.4 TREGROEPEN EN STEUNPUNT NAZORG ADOPTIE

Het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2005 betreffende de interlandelijke adoptie stelt dat er een erkenningsprocedure voor trefgroepen moet uitgewerkt zijn tegen 1 januari 2006 en dat een regeling rond de erkenning van het Steunpunt Nazorg Adoptie uitgesteld wordt tot 1 januari 2007.

Het erkenningskader voor trefgroepen kwam er echter niet in 2006. Hierdoor kon de VCA geen gevolg geven aan de twee aanvragen tot erkenning als trefgroep die de VCA in de loop van 2006 ontvangen heeft.

De oprichting van het Steunpunt Nazorg werd voorbereid in een werkgroep. Deze werkgroep bestond uit vertegenwoordigers van de VAG, de voorbereidingscentra, de DMO's, de adoptiediensten en een stafmedewerker van de VCA. De werkgroep kwam vijf keer samen: op 23/02, 4/05, 26/06, 30/11 en 14/12.

3.5 BEWARING EN INZAGE VAN ADOPTIEDOSSIER

Het decreet van 15 juli 2005 tot regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen wil dat een kopie van alle adoptiedossiers, zowel van voor de inwerkingtreding van het decreet als erna, bewaard blijft op de VCA.

Aangezien er ongeveer vijfduizend adoptiedossiers werden gerealiseerd voor de inwerkingtreding van het nieuwe decreet, is in 2006 werk gemaakt van een centraal databestand waarin alle adoptiedossiers en hun plaats van bewaring geregistreerd zijn. Daarnaast wordt verder bekeken hoe de kopieën van de dossiers van het verleden in stappen overgebracht kunnen worden naar de VCA. Via het databestand kan de VCA bij een vraag tot inzage het dossier opsporen.

Voor de nieuwe dossiers worden systematisch alle stukken van het kinddossier opgevraagd en bijgehouden.

De concrete modaliteiten van de begeleiding bij inzage zijn echter nog niet uitgewerkt.

4. BINNENLANDSE ADOPTIE

De VCA begeleidde ook de binnenlandse adoptiediensten bij de toepassing van de nieuwe regelgeving. Naar aanleiding van de hervorming van de adoptiewetgeving werd de binnenlandse adoptieregelgeving slechts minimaal aangepast. Het is de bedoeling dat verder werk gemaakt wordt van een aangepast decreet. In 2006 legde de VCA in nauw overleg met de binnenlandse adoptiesector de basis voor een nieuw decreet over binnenlandse adoptie. Overlegmomenten met de binnenlandse adoptiediensten hadden plaats op 19/01, 9/03, 11/05, 29/06 en 29/11.

Binnenlandse adoptie betreft adopties van kinderen die in België verblijven en niet met het oog op adoptie naar België zijn gekomen.

De binnenlandse adopties via de erkende adoptiediensten betreffen niet gekende kinderen.

Voor deze procedure volgen de KA's eveneens een voorbereiding op binnenlandse adoptie en worden ze geëvalueerd door de adoptiedienst waarmee ze een bemiddelingsovereenkomst afgesloten hebben. In 2006 verliep deze procedure nog volledig bij de erkende adoptiediensten zelf.

KA's die positief geëvalueerd worden door de adoptiedienst, kunnen een kind toegewezen krijgen door de dienst. Pas na de toewijzing kan een verzoek tot adoptie bij de jeugdrechtbank ingediend worden. De jeugdrechtbank beveelt vervolgens een maatschappelijk onderzoek bij de VCA. De VCA wijst dit toe aan de adoptiedienst die de kindtoewijzing deed. Het verslag van de evaluatie wordt aan de jeugdrechtbank bezorgd via de VCA. De adoptie kan worden uitgesproken.

Hier zien we dat de procedure nog niet altijd verloopt zoals de regelgeving voorschrijft. De verslagen van de evaluaties worden soms nog rechtstreeks aan de adoptiediensten gevraagd zonder tussenkomst van de VCA.

Binnenlandse adopties kunnen ook op zelfstandige wijze gebeuren. Het gaat dan om kinderen die vooraf gekend zijn door de KA's (stiefkinderen, pleegkinderen, 'draagmoederschap', kinderen van familie, ...). Deze groep KA's volgt eveneens een verplichte voorbereiding. De voorbereiding van deze groep werd in 2006 verzorgd door de vzw EVA-vorming, een koepelorganisatie waarin alle erkende adoptiediensten betrokken zijn. Deze organisatie verzorgt de vorming van alle KA's die niet via een adoptiedienst adopteren. In de toekomst zal EVA-vorming ook instaan voor de voorbereidingen van alle KA's die wel via een erkende adoptiedienst adopteren.

Aangezien bij zelfstandige adoptie het kind altijd gekend is, dienen de KA's na de voorbereiding zelf een verzoek in bij de jeugdrechtbank. De jeugdrechtbank kan een maatschappelijk onderzoek bevelen via de VCA (niet vereist wanneer er al een sociaal-affectieve band is met het kind), die dit op haar beurt doorgeeft aan een erkende adoptiedienst. Deze adoptiedienst maakt een gezinsrapport op dat bestemd is voor de jeugdrechtbank. Dit wordt via de VCA aan de jeugdrechtbank bezorgd. In 2006 werd slechts één maatschappelijk onderzoek door de jeugdrechtbank bevolen.

De voorbereidingen die in 2006 werden afgerond, betreffen hoofdzakelijk zelfstandige adoptanten en dus situaties waarbij het kind al gekend is. De VCA heeft geen volledig overzicht van het aantal plaatsingen via zelfstandige adoptie. Wanneer een adoptie uitgesproken wordt, stuurt de jeugdrechtbank een afschrift van het vonnis naar de burgerlijke stand. De gemeente bezorgt een kopie van de inschrijving aan de FCA, die deze op haar beurt bezorgt aan de VCA.

In 2006 ontving de VCA van de FCA 42 inschrijvingen in de burgerlijke stand.

Vorbereitung

Adoptiediensten	6	1,3%
Zelfstandig	453	98,7%
Totaal	459	100,0%

4.1 Afgeronde voorbereidingen van binnenlandse adoptie - 2006
Bron: VCA Adoptie

De adoptiedienst staat ook in voor het onderzoek naar de adoptabiliteit van het kind en voor het informeren van de eventuele afstandsouder(s) als de jeugdrechter hierom verzoekt. Hiervoor gaven de jeugdrechtbanken in 2006 geen enkele opdracht.

Van de 22 binnenlands geadopteerden hadden 17 kindjes de Belgische nationaliteit, 5 kinderen hadden een vreemde nationaliteit (3 Servische, 1 Indisch, 1 Bulgaars).

Adoptieplaatsingen

Jongens	Meisjes	Totaal
13	9	22

4.2 Aantal geplaatste kinderen uit België via een erkende adoptiedienst - 2006
Bron: VCA Adoptie

5. KENMERKEN VAN DE AANMELDINGEN/GEREALISEERDE ADOPTIES

5.1. AANMELDINGEN

In 2006 hebben zich 884 nieuwe KA's aangemeld bij de VCA om een interlandelijke adoptieprocedure op te starten. 11% van de aanmeldingen betrof een 2de of volgende adoptie, de rest een 1ste adoptie.

Slechts 2,5% van de aanmeldingen gebeurde door holebi-koppels en 3,9% was een intrafamiliale adoptie. 4 van de 35 KA's voor intrafamiliale adoptie meldden zich aan voor een adoptie van een gekend kind dat geen familie is.

Aanmeldingen

Aantal aanmeldingen	884	100,0%
waarvan - 2 ^{de} en volgende adopties	98	11,0%
- holebi-koppel	22	2,5%
- intrafamiliaal	35	3,9%

5.1 Aantal aanmeldingen van interlandelijke adoptie - 2006
Bron: VCA Adoptie

Voor binnenlandse adoptie gebeurde de aanmelding voor adoptie via een adoptiedienst bij de VCA pas vanaf 1 december 2006. Gedurende deze korte periode meldden zich 2 KA's aan voor een binnenlandse adoptie via een adoptiedienst. 48 startten rechtstreeks op bij de adoptiediensten zonder zich vooraf bij de VCA aan te melden tot de periode van 30 november 2006. Alle binnenlandse zelfstandige adopties werden in 2006 bij de VCA aangemeld.

De zelfstandige adoptanten zorgden voor de hoofdmoot van de aanmeldingen. Opvallend is dat meer dan de helft van de aanmeldingen zelfstandige adopties door holebi-koppels betrof (meestal vrouwen waarvan de meemoeder het kind van haar partner adopteert). Bij interlandelijke adoptie is dit slechts 2,5%. Dit is te verklaren door de uiterst beperkte mogelijkheden voor holebi-koppels in het buitenland.

Aanmeldingen

Adoptiedienst	48	7,9%
Zelfstandig	556	92,1%
waarvan - stiefouder hetero	228	41,0%
- stiefouder holebi	306	55,0%
- bekend kind	22	4,0%
Totaal aanmeldingen	604	100,0%

5.2 Aantal aanmeldingen van binnenlandse adoptie - 2006
Bron: VCA Adoptie

5.2 LEEFTIJD KANDIDAAT-ADOPTANTEN

Van alle adopties die werden gerealiseerd via de erkende adoptiediensten (binnenland en interlandelijk) is voor 2006 de gemiddelde leeftijd van de adoptievaders 38 jaar, van de adoptiemoeders 36,4 jaar. Dat is een lichte daling tegenover het jaar daarvoor. De gemiddelde leeftijden waren toen respectievelijk 38,2 en 37 jaar.

5.3 GEZINSSITUATIE KANDIDAAT-ADOPTANTEN

Van alle in 2006 geplaatste kinderen via adoptiediensten (binnenland en interlandelijk) hebben 11 kinderen geen adoptievader, enkel een adoptiemoeder. Het betreft hier alleenstaande vrouwen die een kind adopteerden. 3 kinderen hebben geen adoptiemoeder, maar 2 adoptievaders. Dit waren binnenlandse plaatsingen bij homokoppels, waarvan 2 koppels samenwonend en 1 koppel gehuwd. Bij de samenwonende homokoppels adopteerde telkens slechts 1 van beiden, ook

al staat onze wet adoptie door samenwonenden al toe.

Van de 184 adopties (162 interlandelijke en 22 binnenlandse) gebeurden 167 adopties door gehuwden, 6 door samenwonenden en 11 door alleenstaande vrouwen.

Gelet op de vereisten van de herkomstlanden, komen alleenstaanden en samenwonenden voor weinig landen in aanmerking. Soms huwen KA's om voor meer landen in aanmerking te kunnen komen.

Bij meer dan de helft van de adoptiegezinnen gebeurde een eerste adoptie in een kinderloos gezin. Slechts 9 kinderen werden geplaatst samen met een broer of zus (siblings) in kinderloze gezinnen. In gezinnen waar al kinderen aanwezig waren (tweede en volgende adopties, of aanwezigheid van reeds eigen kinderen) werden geen siblings geplaatst.

Plaats in de kinderrij

	Aantal
Kinderloos gezin, plaatsing van 1 kind	91
Kinderloos gezin, plaatsing van meerdere kinderen	9
Gezin met kinderen, plaatsing van 1 kind als bovenste in de kinderrij	1
Gezin met kinderen, plaatsing van 1 kind als onderste in de kinderrij	83
Gezin met kinderen, plaatsing van 1 kind binnen in de kinderrij	0
Gezin met kinderen, plaatsing van meerdere kinderen, allemaal bovenplaatsingen	0
Gezin met kinderen, plaatsing van meerdere kinderen, allemaal onderplaatsingen	0
Gezin met kinderen, andere situatie t.o.v. de kinderrij	0
Totaal	184

5.3 Voor adoptie geplaatste kinderen volgens aantal geplaatste kinderen en plaats in de kinderrij in het adoptiegezin - 2006
Bron: VCA Adoptie

5.4 LEEFTIJD ADOPTIEKINDEREN

De leeftijd van de adoptiekinderen geplaatst via de adoptiediensten is gemiddeld 1,4 jaar. Tot de leeftijd van 1 jaar wordt het grootste aantal kinderen geadopteerd. Vanaf 2 jaar en ouder daalt het aantal opvallend.

Leeftijd adoptiekinderen

Leeftijd kind	Aantal
0 jaar	64
1 jaar	58
2 jaar	23
3 jaar	15
4 jaar	15
5 jaar	5
6 jaar	3
7 jaar	0
8 jaar	0
9 jaar	0
10 jaar	0
11 jaar	1
12 jaar	0
>12 jaar	0
Totaal	184

5.4 Leeftijd in volle jaren van alle geplaatste adoptiekinderen via de erkende adoptiediensten - 2006
Bron: VCA Adoptie

6. ERKENNING EN SUBSIDIËRING

De erkenningen van de 3 bestaande buitenlandse adoptiediensten werden in 2006 verlengd tot en met 30 september 2011. Het betreft Fiac, Horizon en Ray of Hope. De erkenning van de Vreugdezaaiers werd niet verlengd, omdat het aantal plaatsingen de laatste jaren systematisch gedaald was en er voorrang werd gegeven aan de nieuwe adoptiedienst Het Kleine Mirakel. De nieuwe regelgeving staat slechts de erkenning van 4 adoptiediensten toe.

Er werden overgangsmaatregelen ingevoerd voor de lopende dossiers in India. Geen enkel lopend dossier heeft hinder ondervonden van de intrekking van de erkenning. Alles kon verder afgehandeld worden. Enkel nieuwe dossiers konden niet meer opgestart worden. De Vreugdezaaiers tekenden beroep aan tegen deze beslissing. De beroepsprocedure liep nog door tot in het volgende jaar.

Sinds 1 oktober 2006 werd een nieuwe adoptiedienst erkend: Het Kleine Mirakel. Deze dienst werd erkend op basis van een dossier voor Kazachstan. Het kanaalonderzoek voor Kazachstan werd opgestart in oktober 2006 en liep nog door tot in het volgende jaar.

6.1 SUBSIDIËRING INTERLANDELIJKE ADOPTIE

Op 1 januari 2006 trad de subsidieregeling volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2005 in werking.

6.1.1 VOORBEREIDINGSCENTRA

De vormingscentra ontvingen een basis-subsidie van 135 499,33 euro per dienst en een extra subsidie van 5 493,12 euro per bijkomend gerealiseerde vormingssessie. De eerste dertien sessies in een kalenderjaar zijn inbegrepen in de basis-subsidie, de veertiende en volgende sessies worden als bijkomend geteld. In 2006 bedroeg de maximale totale subsidie voor de voorbereidingscentra 529 175,30 euro.

6.1.2 DIENSTEN VOOR MAATSCHAPPELIJK ONDERZOEK

De subsidieregeling voor de diensten voor maatschappelijk onderzoek werd in 2006 aangepast door het besluit van de Vlaamse Regering van 6 oktober 2006 tot wijziging van de sectorale regelgeving inzake adoptie in het kader van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid. Deze wijziging legde voor de overgangsperiode 2006 en 2007 verschillende basisbedragen per dienst vast.

De basisbedragen voor 2006 varieerden van 167 628,99 tot 202 225,14 euro, waarin respectievelijk 66 tot 88 gerealiseerde onderzoeken inbegrepen zijn. Voor bijkomend gerealiseerde maatschappelijk onderzoeken wordt een extra subsidie van 1 572,78 euro toegekend. In 2006 bedroeg de maximale totale subsidie voor de diensten voor maatschappelijk onderzoek 957 665,22 euro.

6.1.3 ADOPTIEDIENSTEN VOOR INTERLANDELIJKE ADOPTIE

De adoptiediensten voor interlandelijke adoptie ontvingen 86 978,99 euro op jaarbasis.

In 2006 bedroeg de maximale totale subsidie voor de adoptiediensten voor interlandelijke adoptie 326 171,21 euro.

6.2 SUBSIDIE GEWEZEN DAC-STATUUT

Twee adoptiediensten voor binnenlandse kinderen ontvingen in 2006 een subsidie voor voormalige DAC-functies, ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2001 houdende de toekenning van subsidies aan de initiatiefnemers die personeelsleden tewerkstellen in een gewezen DAC-statuuut. In 2006 bedroeg de maximale totale subsidie voor deze ex-DAC-functies 82 624,76 euro.

6.3 PROJECTEN EN PARTNERSHIPS

In 2006 werd een projectsubsidie uitgekeerd aan de Vereniging voor Kind en Adoptiegezin (VAG) in Brugge, het Zoekregister in Antwerpen en de vzw Erkende Vlaamse Adoptiediensten (EVA) in Antwerpen. In 2006 bedroeg de maximale totale subsidie voor deze projecten 228 239,27 euro.

7. SAMENWERKINGSVERBANDEN

Voor de uitvoering van de adoptieregeling is een intensieve samenwerking met verschillende andere instanties vereist. De VCA werkte in de volgende samenwerkingsverbanden mee:

Andere Belgische adoptieoverheden

Gedurende 2006 waren er maandelijks coördinatievergaderingen met de FCA, de autoriteiten van de andere gemeenschappen, de FOD Buitenlandse Zaken en de FOD Binnenlandse Zaken en de magistraten. Tijdens deze vergaderingen kwamen verschillende problemen inzake de toepassing van de nieuwe adoptiewetgeving aan bod. Het betrof vooral procedurekwesties en vragen rond bevoegdheidsafbakening tussen de betrokken overheden. De VCA nam altijd deel aan dit overleg vanuit haar bevoegdheid voor de Vlaamse Gemeenschap.

Autorité Centrale Communautaire (ACC)

In 2006 werkte de VCA intensief samen met de ACC (Franstalige gemeenschapsautoriteit) (overlegmomenten op 11/01, 24/04, 19/05, 13/06, 28/06 en 7/11). Thema's die aan bod kwamen: voorbereiding van een samenwerkingsakkoord tussen gemeenschappen, een gemeenschappelijk voorstel rond de attestering door de gemeenschapsautoriteiten in het kader van artikel 365-1, 3° B.W., uitwisseling van informatie over herkomstlanden.

Jeugdmagistraten

Een belangrijk ontmoetingsmoment vond plaats met de jeugdmagistraten op een werkdag waarop de volledige buitenlandse adoptiesector en een groot deel van de Vlaamse jeugdmagistraten aanwezig waren (een 50-tal deelnemers in totaal). Deze ontmoetingsdag gaf aanleiding tot het organiseren van verder werkoverleg.

Andere Europese Centrale Autoriteiten

De VCA nam deel aan de jaarlijkse ontmoeting met de andere Europese Centrale Autoriteiten van 6-8 oktober in Bazel.

Federale Politie – cel Mensenhandel

Er werd een aanzet gegeven tot het opzetten van een samenwerkingsverband met de Federale Politie, cel Mensenhandel. Deze samenwerking moet nog verder uitgebouwd worden.

SSI (Service Social International)

De SSI blijft een onmisbare en belangrijke bron van samenwerking in verband met de informatie betreffende de herkomstlanden. Ook rond de ontwikkeling van een visie over specifieke thema's is de input van de SSI zeer inspirerend.

Adoptiesector

In het verder uittekenen van het adoptiebeleid wil de VCA verder blijven werken in nauw overleg met de sector zelf. In 2006 had, naast de overlegmomenten met de coördinatoren van deelsectoren, ook tweemaal een 'groot overleg' (30/03 en 26/10) plaats waarbij de hele adoptiesector vertegenwoordigd was.

8. BUITENLANDSE DELEGATIES/MISSIES

De buitenlandse delegaties/missies hebben minder aandacht gekregen in 2006. De reden hiervoor is te vinden in het toepassen van de nieuwe adoptiewet en het wegwerken van knelpunten ter zake. Gaandeweg verliep de procedure steeds vlotter. Vanaf 2007 zal opnieuw meer geïnvesteerd worden in de persoonlijke contacten met het buitenland.

In april 2006 nam de VCA deel aan een Internationaal Congres in Barcelona over de toepassing van het Haags Adoptieverdrag in ontvangende landen. Dit congres werd georganiseerd door Euradopt, een organisatie van Europese adoptiediensten uit verschillende landen.

In augustus 2006 werd een officiële delegatie uit China ontvangen samen met de Federale Centrale Autoriteit en

de Centrale Autoriteit van de Franse Gemeenschap. Het bezoek had voornamelijk als doel de bespreking van de toepassing van het Haags Adoptieverdrag door China en België, en een afstemming van de procedures in de beide landen.

Er werd een delegatie van contactpersonen uit Rusland ontvangen in aanwezigheid van de VCA bij de adoptiedienst Horizon. De samenwerking tussen beide landen en de verschillende instanties werd tijdens dit overleg op punt gesteld.

In 2006 vond er een intensieve voorbereiding plaats van de missie naar Kazachstan, gepland voor begin 2007.

HAAGS VERDRAG

VERDRAG INZAKE DE BESCHERMING VAN KINDEREN EN DE SAMENWERKING OP HET GEBIED VAN DE INTERLANDELIJKE ADOPTIE 'S-GRAVENHAGE, 29 MEI 1993

De Staten die dit Verdrag hebben ondertekend, Erkennende dat het voor de volledige en harmonieuze ontwikkeling van de persoonlijkheid van een kind noodzakelijk is dat het opgroeit in een gezinsverband, in een sfeer van geluk, liefde en begrip, Eraan herinnerend dat elke Staat bij voorrang passende maatregelen behoort te nemen opdat het kind in zijn familie van herkomst kan blijven, Erkennende dat interlandelijke adoptie het voordeel van een vast gezinsverband kan bieden aan een kind waarvoor geen geschikt gezin kan worden gevonden in zijn Staat van herkomst, Overtuigd van de noodzaak maatregelen te nemen om te waarborgen dat interlandelijke adopties plaatsvinden op zodanige wijze dat het hoogste belang van het kind daarmee is gediend en dat zijn grondrechten worden geëerbiedigd, en om ontvoering, verkoop van of handel in kinderen te voorkomen, Geleid door de wens daartoe gemeenschappelijke bepalingen vast te stellen die rekening houden met de in internationale akten vervatte beginselen, met name het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, en de Verklaring van de Verenigde Naties inzake sociale en juridische beginselen betreffende de bescherming en het welzijn van kinderen, in het bijzonder met betrekking tot plaatsing in een pleeggezin en adoptie, zowel nationaal als internationaal (Resolutie van de Algemene Vergadering 41/85 van 3 december 1986).

Zijn de volgende bepalingen overeengekomen:

HOOFDSTUK I: TOEPASSINGSGBIED VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Dit Verdrag heeft tot doel:

- waarborgen vast te leggen om te verzekeren dat interlandelijke adopties op zodanige wijze plaatsvinden dat het hoogste belang van het kind daarmee is gediend en de grondrechten die hem volgens het internationale recht toekomen, worden geëerbiedigd;
- een samenwerkingsverband tussen de Verdragsluitende Staten in het leven te roepen ten einde te verzekeren dat deze waarborgen in acht worden genomen en ontvoering, verkoop van of handel in kinderen aldus worden voorkomen;
- de erkenning van overeenkomstig het Verdrag tot stand gekomen adopties in de Verdragsluitende Staten te verzekeren.

Artikel 2

- Dit Verdrag is van toepassing wanneer een kind dat zijn gewone verblijfplaats in een Verdragsluitende Staat (Staat van herkomst) heeft, naar een andere

Verdragsluitende Staat (Staat van opvang) is, wordt of zal worden overgebracht, hetzij na zijn adoptie in de Staat van herkomst door echtgenoten of een persoon van wie de gewone verblijfplaats zich in de Staat van opvang bevindt, hetzij met het oog op een zodanige adoptie in de Staat van opvang of in de Staat van herkomst.

- Het Verdrag heeft slechts betrekking op adopties die familierechtelijke betrekkingen tot stand brengen.

Artikel 3

Het Verdrag is niet langer van toepassing indien de instemming bedoeld in artikel 17, onder c, niet zijn verkregen voordat het kind de leeftijd van achttien jaren bereikt.

HOOFDSTUK II: VEREISTEN VOOR INTERLANDELIJKE ADOPTIES

Artikel 4

Een adoptie als bedoeld in dit Verdrag kan slechts plaatsvinden indien de bevoegde autoriteiten van de Staat van herkomst:

- hebben vastgesteld dat het kind in aanmerking komt voor adoptie;
- na de mogelijkheden tot plaatsing van het kind in zijn Staat van herkomst naar behoren te hebben onderzocht, hebben vastgesteld dat een interlandelijke adoptie het hoogste belang van het kind dient;
- zich ervan hebben vergewist:
 - dat de personen, instellingen en autoriteiten, wier toestemming voor de adoptie vereist is, zonedig voorlichting hebben ontvangen en naar behoren zijn ingelicht over de gevolgen van hun toestemming, met name over de vraag of adoptie zal leiden tot de beëindiging van de rechtsbetrekkingen tussen het kind en zijn familie van herkomst,
 - dat deze personen, instellingen en autoriteiten hun toestemming vrijelijk hebben gegeven, in de wettelijk voorgeschreven vorm en dat deze toestemming op schrift is gegeven of vastgelegd,
 - dat de toestemmingen niet zijn verkregen tegen betaling of in ruil voor enige andere tegenprestatie en dat zij niet zijn ingetrokken,
 - dat de toestemming van de moeder, indien deze vereist is, eerst na de geboorte van het kind is gegeven, en
 - zich, rekening houdende met de leeftijd en het peil van ontwikkeling van het kind, ervan hebben vergewist:
 - dat het is voorgelicht en naar behoren ingelicht over de gevolgen van de adoptie en van zijn toestemming tot de adoptie, indien deze vereist is,
 - dat de wensen en meningen van het kind in aanmerking zijn genomen,
 - dat de toestemming van het kind tot de adoptie, indien deze vereist is, vrijelijk is gegeven, in de wettelijk voorgeschreven vorm, en dat deze toestemming op schrift is gegeven of vastgelegd, en
 - dat deze niet is verkregen tegen betaling of in ruil voor enige andere tegenprestatie.

Artikel 5

Adopties als bedoeld in dit Verdrag kunnen slechts plaatsvinden indien de bevoegde autoriteiten van de Staat van opvang:

- hebben vastgesteld dat de aspirant-adoptiefouders aan de vereisten voor adoptie voldoen en daartoe geschikt zijn;
- zich ervan hebben verzekerd dat de aspirant-adoptiefouders de nodige voorlichting hebben ontvangen;
- en
- hebben vastgesteld dat het kind toegestaan is of toegestaan zal worden om die Staat binnen te komen en aldaar permanent te verblijven.

HOOFDSTUK III: CENTRALE AUTORITEITEN EN VERGUNNINGHOUDENDE INSTELLINGEN

Artikel 6

- Elke Verdragsluitende Staat wijst een Centrale Autoriteit aan die is belast met de nakoming van de door het Verdrag aan haar opgelegde verplichtingen.
- Federale Staten, Staten waarin meer dan één rechtsstelsel geldt en Staten die autonome territoriale eenheden omvatten, staat het vrij meer dan één Centrale Autoriteit aan te wijzen en de territoriale of personele reikwijdte van hun taken aan te geven. De Staat die van deze mogelijkheid gebruik maakt, wijst de Centrale Autoriteit aan waaraan mededelingen kunnen worden gedaan ter overbrenging daarvan aan de bevoegde Centrale Autoriteit binnen deze Staat.

Artikel 7

- De Centrale Autoriteiten dienen onderling samen te werken en de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van hun onderscheiden Staten te bevorderen teneinde kinderen te beschermen en de overige doelstellingen van het Verdrag te verwezenlijken.
- Zij nemen alle passende maatregelen teneinde:
 - informatie te verstrekken over de wetgeving van hun Staat op het gebied van adoptie en andere algemene informatie, zoals statistieken en standaardformulieren;
 - elkaar op de hoogte te houden omtrent de werking van het Verdrag en, voor zover mogelijk, belemmeringen voor de toepassing daarvan weg te nemen.

Artikel 8

De Centrale Autoriteiten nemen, hetzij rechtstreeks, hetzij via overheidsinstanties, alle passende maatregelen om het ten onrechte genieten van financieel of ander voordeel in verband met de adoptie te voorkomen en alle praktijken die in strijd zijn met de doelstellingen van het Verdrag te verhinderen.

Artikel 9

De Centrale Autoriteiten nemen, hetzij rechtstreeks, hetzij via overheidsinstanties of andere instellingen waaraan naar behoren vergunning is verleend in hun Staat, alle passende maatregelen, in het bijzonder om:

- informatie te verzamelen, te bewaren en uit te wisselen over de situatie van het kind en de aspirant-adoptiefouders, voor zover zulks noodzakelijk is om de adoptie tot stand te brengen;
- de procedure ten behoeve van de adoptie te vergemakkelijken, te volgen en te bespoedigen;
- de ontwikkeling van voorlichtingsactiviteiten op het gebied van adoptie en van nazorg bij adoptie in hun Staten te bevorderen;
- algemene evaluatierapporten betreffende ervaringen met interlandelijke adoptie uit te wisselen;
- voor zover de wetgeving van hun Staat dit toestaat, gevolg te geven aan met redenen omklede verzoeken van andere Centrale Autoriteiten of overheidsinstanties om informatie over een bepaalde adoptiesituatie.

Artikel 10

Vergunningen kunnen slechts worden verleend aan, en worden behouden door, instellingen die aantonen in staat te zijn de taken die hun kunnen worden toevertrouwd naar behoren te vervullen.

Artikel 11

Een vergunninghoudende instelling dient:

- uitsluitend doelstellingen zonder winstoogmerk na te streven onder de voorwaarden en binnen de beperkingen die door de bevoegde autoriteiten van de Staat die de vergunning verleent, worden bepaald;
- te zijn voorzien van bestuurders en medewerkers die op grond van hun onkreukbaarheid en hun opleiding of ervaring bekwaam zijn om werkzaamheden te verrichten op het gebied van de interlandelijke adoptie;
- en
- wat hun samenstelling, functioneren en financiële situatie betreft, onderworpen te zijn aan het toezicht van bevoegde autoriteiten van die Staat.

Artikel 12

Een instelling waaraan in een Verdragsluitende Staat vergunning is verleend, kan in een andere Verdragsluitende Staat slechts optreden indien zij daartoe door de bevoegde autoriteiten van beide Staten is gemachtigd.

Artikel 13

De aanwijzing van de Centrale Autoriteiten en de eventuele reikwijdte van hun taken, alsmede de namen en adressen van de vergunninghoudende instellingen worden door elke Verdragsluitende Staat medegedeeld aan het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht.

HOOFDSTUK IV: PROCEDURE VEREISTEN VOOR INTERLANDELIJKE ADOPTIE

Artikel 14

Personen die hun gewone verblijfplaats hebben in een Verdragsluitende Staat en die een kind wensen te adopteren dat zijn gewone verblijfplaats in een andere Verdragsluitende Staat heeft, dienen zich te wenden tot de Centrale Autoriteit van de Staat van hun gewone verblijfplaats.

Artikel 15

- Indien de Centrale Autoriteit van de Staat van opvang van oordeel is dat de verzoekers voldoen aan de vereisten voor adoptie en daartoe geschikt zijn, stelt zij een rapport samen dat gegevens bevat omtrent hun identiteit, hun bevoegdheid en hun geschiktheid om te adopteren, hun persoonlijke achtergrond, gezinssituatie en medisch verleden, hun sociale milieu, hun beweegredenen, hun geschiktheid om een interlandelijke adoptie aan te gaan en omtrent de kinderen waarvoor zij de zorg op zich zouden kunnen nemen.
- Zij doet het rapport toekomen aan de Centrale Autoriteit van de Staat van herkomst.

Artikel 16

- Indien de Centrale Autoriteit van de Staat van herkomst van oordeel is dat het kind voor adoptie in aanmerking komt,
 - stelt zij een rapport samen dat gegevens bevat omtrent de identiteit van het kind, de vraag of het voor adoptie in aanmerking komt, zijn persoonlijke achtergrond, zijn sociale milieu en gezinssituatie, zijn medisch verleden en dat van zijn familie, alsmede zijn bijzondere behoeften;
 - houdt zij naar behoren rekening met de opvoeding van het kind en zijn etnische, godsdienstige en culturele achtergrond;

- c. vergewist zij zich ervan dat de in artikel 4 bedoelde toestemmingen zijn verkregen; en
 - d. bepaalt zij, op grond van in het bijzonder de rapporten betreffende het kind en de aspirant-adoptiefouders, of met de voorgenomen plaatsing het hoogste belang van het kind is gediend.
2. Zij doet het rapport inzake het kind, het bewijs dat de vereiste toestemmingen zijn verkregen en de redenen voor haar conclusie inzake de plaatsing toekomen aan de Centrale Autoriteit van de Staat van opvang, waarbij zij ervoor zorg draagt geen mededeling te doen van de identiteit van de moeder en de vader indien deze identiteit in de Staat van herkomst niet mag worden bekend gemaakt.

Artikel 17

Een beslissing om een kind aan de zorg van aspirant-adoptiefouders toe te vertrouwen, mag in de Staat van herkomst slechts worden genomen indien:

- a. de Centrale Autoriteit van de Staat van herkomst zich ervan heeft vergewist dat de aspirant-adoptiefouders zich daarmee verenigen;
- b. de Centrale Autoriteit van de Staat van opvang deze beslissing heeft goedgekeurd, ingeval een zodanige goedkeuring is vereist door de wetgeving van die Staat of door de Centrale Autoriteit van de Staat van herkomst;
- c. de Centrale Autoriteiten van beide Staten ermee instemmen dat de adoptie voortgang vindt; en
- d. overeenkomstig artikel 5 is vastgesteld dat de aspirant-adoptiefouders aan de vereisten voor adoptie voldoen en daartoe geschikt zijn en dat het kind vergunning heeft of zal verkrijgen de Staat van opvang binnen te komen en aldaar permanent te verblijven.

Artikel 18

De Centrale Autoriteiten van de beide Staten nemen alle nodige maatregelen om voor het kind de vergunningen te verkrijgen om de Staat van herkomst te verlaten en de Staat van opvang binnen te komen en aldaar permanent te verblijven.

Artikel 19

1. De overbrenging van het kind naar de Staat van opvang mag slechts plaatsvinden indien aan de vereisten van artikel 17 is voldaan.
2. De Centrale Autoriteiten van beide Staten zien erop toe dat deze overbrenging in alle veiligheid en onder passende omstandigheden geschiedt en, indien mogelijk, in gezelschap van de adoptiefouders dan wel de aspirant-adoptiefouders.
3. Indien de overbrenging van het kind niet plaatsvindt, worden de in de artikelen 15 en 16 bedoelde rapporten teruggezonden aan de autoriteiten die deze hebben verzonden.

Artikel 20

De Centrale Autoriteiten houden elkaar op de hoogte van de adoptieprocedure en de maatregelen die worden genomen om deze af te wikkelen, alsmede van het verloop van de plaatsing, indien een proeftijd vereist is.

Artikel 21

1. Indien de adoptie moet plaatsvinden na de overbrenging van het kind naar de Staat van opvang en de Centrale Autoriteit van die Staat van oordeel is dat met het voortgezette verblijf van het kind in het gezin van de aspirant-adoptiefouders het hoogste belang van het kind niet is gediend, neemt zij de nodige maatregelen om het kind te beschermen, met name door:
 - a. het kind bij de aspirant-adoptiefouders weg te nemen en voor tijdelijke opvang zorg te dragen;
 - b. in overleg met de Centrale Autoriteit van de Staat van herkomst onverwijld zorg te dragen voor herplaatsing

- van het kind met het oog op adoptie of, indien deze maatregel niet passend is, zorg te dragen voor een andere vorm van langdurige verzorging; adoptie van het kind kan slechts plaatsvinden indien de Centrale Autoriteit van de Staat van herkomst naar behoren is ingelicht over de nieuwe aspirant-adoptiefouders;
 - c. in de laatste plaats, het kind te doen terugkeren indien zijn belangen zulks vereisen.
2. Afhankelijk, in het bijzonder, van zijn leeftijd en zijn ontwikkelingspeil, wordt het kind geraadpleegd en wordt, waar passend, zijn toestemming tot de op grond van dit artikel te nemen maatregelen verkregen.

Artikel 22

1. De taken waarmee de Centrale Autoriteit op grond van dit hoofdstuk is belast, kunnen, voor zover de wet van haar Staat zulks toelaat, worden uitgevoerd door overheidsinstanties of door instellingen waaraan op grond van Hoofdstuk III vergunning is verleend.
2. Een Verdragsluitende Staat kan bij de depositaris van het Verdrag de verklaring afleggen dat, voor zover de wet zulks toelaat en onder toezicht van de bevoegde autoriteiten van die Staat, de taken waarmee de Centrale Autoriteit op grond van de artikelen 15 tot 21 in die Staat is belast, ook kunnen worden uitgevoerd door personen of instellingen die
 - a. aan de eisen van die Staat betreffende onkreukbaarheid, vakbekwaamheid, ervaring en verantwoordelijkheid voldoen;
 - en
 - b. op grond van hun ethisch normbesef en door opleiding of ervaring in staat zijn werkzaamheden te verrichten op het terrein van interlandelijke adoptie.
3. Een Verdragsluitende Staat die de in het tweede lid bedoelde verklaring aflegt, doet aan het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht regelmatig mededeling van de namen en adressen van deze instellingen en personen.
4. Een Verdragsluitende Staat kan bij de depositaris van het Verdrag de verklaring afleggen dat adopties van kinderen die hun gewone verblijfplaats op zijn grondgebied hebben, slechts kunnen plaatsvinden indien de taken van de Centrale Autoriteit worden uitgevoerd in overeenstemming met het eerste lid.
5. Ongeacht of ingevolge het tweede lid een verklaring is afgelegd, worden de in de artikelen 15 en 16 bedoelde rapporten in elk geval opgesteld onder de verantwoordelijkheid van de Centrale Autoriteit of van andere autoriteiten of instellingen in overeenstemming met het eerste lid.

HOOFDSTUK V:

ERKENNING EN GEVOLGEN VAN DE ADOPTIE

Artikel 23

1. Een adoptie ten aanzien waarvan de bevoegde autoriteit van de Staat waar de adoptie heeft plaatsgevonden schriftelijk heeft verklaard dat zij in overeenstemming met het Verdrag is tot stand gekomen, wordt in de andere Verdragsluitende Staten van rechtswege erkend. In de verklaring wordt aangegeven wanneer en van wie de instemmingen ingevolge artikel 17, onder c, werden verkregen.
2. Elke Verdragsluitende Staat stelt, op het tijdstip van ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, de depositaris van het Verdrag in kennis van de identiteit en de taken van de autoriteit of autoriteiten die in de Staat bevoegd is of zijn om de verklaring af te geven. Hij stelt de depositaris ook in kennis van wijzigingen in de aanwijzing van deze autoriteiten.

Artikel 24

De erkenning van een adoptie kan in een Verdragsluitende Staat slechts worden geweigerd indien, gelet op het belang

van het kind, de adoptie kennelijk niet verenigbaar is met zijn openbare orde.

Artikel 25

Een Verdragsluitende Staat kan bij de depositaris van het Verdrag de verklaring afleggen dat hij ingevolge dit Verdrag niet gehouden zal zijn adopties te erkennen die in overeenstemming met een op grond van artikel 39, tweede lid, gesloten overeenkomst tot stand zijn gekomen.

Artikel 26

1. De erkenning van een adoptie houdt tevens in de erkenning van
 - a. de familierechtelijke betrekkingen tussen het kind en zijn adoptiefouders;
 - b. het ouderlijk gezag van de adoptiefouders over het kind;
 - c. de verbreking van de voordien bestaande familierechtelijke betrekkingen tussen het kind en zijn moeder en vader, indien de adoptie dit gevolg heeft in de Verdragsluitende Staat waar zij plaatsvond.
2. Ingeval een adoptie tot gevolg heeft dat de voordien bestaande familierechtelijke betrekkingen worden verbroken, geniet het kind in de Staat van opvang en in elke andere Verdragsluitende Staat waar de adoptie wordt erkend, rechten gelijk aan die welke voortvloeien uit adopties die in elk van deze Staten dit gevolg hebben.
3. De voorgaande leden doen geen afbreuk aan de toepassing van voor het kind gunstiger bepalingen die gelden in de Verdragsluitende Staat die de adoptie erkent.

Artikel 27

1. Indien een in de Staat van herkomst toegestane adoptie niet tot gevolg heeft dat de voordien bestaande familierechtelijke betrekkingen worden verbroken, kan zij in de Staat van opvang die de adoptie ingevolge het Verdrag erkent, worden omgezet in een adoptie die dit gevolg heeft
 - a. indien het recht van de Staat van opvang dit toestaat; en
 - b. indien de in artikel 4, onder c en d, bedoelde toestemmingen zijn of worden gegeven met het oog op een zodanige adoptie.
2. Op de beslissing tot omzetting van de adoptie is artikel 23 van toepassing.

HOOFDSTUK VI: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 28

Dit verdrag doet geen afbreuk aan de wetten van een Staat van herkomst die vereisen dat de adoptie van een kind dat zijn gewone verblijf in die Staat heeft in die Staat plaatsvindt, of die verbieden dat een kind voor zijn adoptie in de Staat van opvang wordt geplaatst of daarheen wordt overgebracht.

Artikel 29

Er mag tussen de aspirant-adoptiefouders en de ouders van het kind of een andere persoon aan wie de zorg voor het kind is toevertrouwd geen contact zijn totdat is voldaan aan de vereisten van artikel 4, onder a tot en met c, en artikel 5, onder a, tenzij de adoptie plaatsvindt binnen eenzelfde familie of tenzij aan de daaraan door de bevoegde autoriteit van de Staat van herkomst gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 30

1. De bevoegde autoriteiten van een Verdragsluitende Staat dragen zorg voor de bewaring van de in hun bezit zijnde gegevens omtrent de afkomst van het kind, met name gegevens betreffende de identiteit van zijn ouders, alsmede de medische gegevens betreffende het

- medische verleden van het kind en zijn familie.
- 2. Zij bewerkstelligen dat voor zover de wetgeving van hun Staat zulks toelaat, het kind of zijn vertegenwoordiger, onder passende begeleiding, toegang heeft tot deze gegevens.

Artikel 31

Onverminderd artikel 30 mogen de op grond van het Verdrag verzamelde of toegezonden persoonlijke gegevens, in het bijzonder de in de artikelen 15 en 16 bedoelde gegevens, slechts worden gebruikt voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of toegezonden.

Artikel 32

1. Niemand mag ongerechtvaardigd financieel of ander voordeel trekken uit enig optreden in verband met een interlandelijke adoptie.
2. Uitsluitend kosten en uitgaven, met inbegrip van redelijke honoraria van personen die bij een adoptie hebben bemiddeld, mogen in rekening worden gebracht en betaald.
3. Bestuurders, beheerders en werknemers van instellingen die bij een adoptie hebben bemiddeld, mogen geen bezoldiging ontvangen die onevenredig hoog is in vergelijking met de verleende diensten.

Artikel 33

Een bevoegde autoriteit die vaststelt dat een van de bepalingen van het Verdrag niet is nageleefd of kennelijk dreigt niet te worden nageleefd, stelt de Centrale Autoriteit van haar Staat hiervan onmiddellijk in kennis. De Centrale Autoriteit heeft de verantwoordelijkheid erop toe te zien dat passende maatregelen worden getroffen.

Artikel 34

Indien de bevoegde autoriteit van de Staat waarvoor een document is bestemd zulks verzoekt, moet een voor eensluidend gewaarmerkte vertaling worden verstrekt. Tenzij anders bepaald, worden de kosten van deze vertaling gedragen door de aspirant-adoptiefouders.

Artikel 35

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten betrachten voortvarendheid in adoptieprocedures.

Artikel 36

Ten aanzien van een Staat die op het gebied van adoptie twee of meer rechtsstelsels heeft die in verschillende territoriale eenheden van toepassing zijn,

- a. wordt een verwijzing naar de gewone verblijfplaats in die Staat uitgelegd als een verwijzing naar de gewone verblijfplaats in een territoriale eenheid van die Staat;
- b. wordt een verwijzing naar de wetgeving van die Staat uitgelegd als een verwijzing naar het in de desbetreffende territoriale eenheid geldende recht;
- c. wordt een verwijzing naar de bevoegde autoriteiten of de overheidsinstellingen van die Staat uitgelegd als een verwijzing naar degenen die in de desbetreffende territoriale eenheid tot optreden bevoegd zijn;
- d. wordt een verwijzing naar de vergunninghoudende instellingen van die Staat uitgelegd als een verwijzing naar de in de desbetreffende territoriale eenheid erkende instellingen.

Artikel 37

Ten aanzien van een Staat die met betrekking tot adoptie twee of meer rechtsstelsels heeft die op verschillende categorieën personen van toepassing zijn, wordt een verwijzing naar de wetgeving van die Staat uitgelegd als een verwijzing naar het door het recht van die Staat aangewezen rechtsstelsel.

Artikel 38

Een Staat waarbinnen verschillende territoriale eenheden met betrekking tot adoptie hun eigen rechtsregels

hebben, is niet gehouden het Verdrag toe te passen in gevallen waarin een Staat met een uniform rechtsstelsel daartoe niet gehouden zou zijn.

Artikel 39

1. Het Verdrag laat onverlet internationale regelingen waarbij Verdragsluitende Staten Partij zijn en die bepalingen bevatten betreffende in dit Verdrag geregelde onderwerpen, tenzij door de Staten die Partij zijn bij zodanige regelingen een andersluidende verklaring wordt afgelegd.
2. Een Verdragsluitende Staat kan met een of meer andere Verdragsluitende Staten overeenkomsten sluiten met het oog op verbetering van de toepassing van het Verdrag in hun onderlinge betrekkingen. Deze overeenkomsten kunnen alleen afwijken van de bepalingen van de artikelen 14 tot en met 16 en 18 tot en met 21. Staten die een zodanige overeenkomst hebben gesloten, zenden een afschrift daarvan aan de depositaris van het Verdrag.

Artikel 40

Voorbehouden op het Verdrag zijn niet toegestaan.

Artikel 41

Het Verdrag is steeds van toepassing wanneer op grond van artikel 14 een aanvraag is ontvangen nadat het Verdrag in de Staat van opvang en de Staat van herkomst in werking is getreden.

Artikel 42

De Secretaris-Generaal van de Haagse Conferentie voor internationaal privaatrecht roept periodiek een Bijzondere Commissie bijeen ten einde de praktische werking van dit Verdrag te toetsen.

HOOFDSTUK VII: SLOTBEPALINGEN

Artikel 43

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening voor de Staten die ten tijde van de Zeventiende Zitting lid waren van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht en voor andere Staten die aan deze Zitting hebben deelgenomen.
2. Het Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd en de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring te worden nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden, depositaris van het Verdrag.

Artikel 44

1. Iedere andere Staat kan tot het Verdrag toetreden nadat het overeenkomstig artikel 46, eerste lid, in werking is getreden.
2. De akte van toetreding dient te worden nedergelegd bij de depositaris.
3. De toetreding heeft slechts gevolg in de betrekkingen tussen de toetredende Staat en die Verdragsluitende Staten die niet binnen zes maanden na de ontvangst van de in artikel 48, letter b, bedoelde kennisgeving bezwaar hebben gemaakt tegen de toetreding van deze Staat. Een dergelijk bezwaar kan ook worden gemaakt door een Staat op het tijdstip van een bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het verdrag, indien deze na de toetreding plaatsvindt. Van bezwaren wordt kennis gegeven aan de depositaris.

Artikel 45

1. Een Staat die twee of meer territoriale eenheden omvat waarin verschillende rechtsstelsels van toepassing zijn betreffende onderwerpen die door dit Verdrag worden geregeld, kan op het tijdstip van ondertekening,

bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren dat dit Verdrag van toepassing is op al deze territoriale eenheden of slechts op een of meer daarvan en kan te allen tijde deze verklaring wijzigen door een nieuwe verklaring af te leggen.

2. Deze verklaringen worden ter kennis gebracht van de depositaris en vermelden uitdrukkelijk de territoriale eenheden waarop het Verdrag van toepassing is.
3. Indien een Staat geen verklaring krachtens dit artikel aflegt, is het Verdrag van toepassing op het gehele grondgebied van die Staat.

Artikel 46

1. Het Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op het verstrijken van een termijn van drie maanden na de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, bedoeld in artikel 43.
2. Vervolgens treedt het Verdrag in werking
 - a. voor iedere Staat die het Verdrag later bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of hiertoe toetreedt, op de eerste dag van de maand volgend op het verstrijken van een termijn van drie maanden na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding;
 - b. voor een territoriale eenheid waarop het Verdrag overeenkomstig artikel 45 is uitgebreid, op de eerste dag van de maand volgend op het verstrijken van een termijn van drie maanden na de kennisgeving bedoeld in dat artikel.

Artikel 47

1. Een Staat die Partij is bij het Verdrag kan dit opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving gericht aan de depositaris.
2. De opzegging wordt van kracht op de eerste dag van de maand volgend op het verstrijken van een termijn van twaalf maanden nadat de kennisgeving door de depositaris is ontvangen. Wanneer in de kennisgeving een langere opzegtermijn is aangegeven, wordt de opzegging van kracht na het verstrijken van zulk een langere termijn nadat de kennisgeving door de depositaris is ontvangen.

Artikel 48

De depositaris geeft de Lid-Staten van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht, de andere Staten die aan de Zeventiende Zitting hebben deelgenomen en de Staten die overeenkomstig artikel 44 zijn toegetreden, kennis van:

- a. de ondertekeningen, bekrachtigingen, aanvaardingen en goedkeuringen bedoeld in artikel 43;
- b. de toetredingen en bezwaren tegen toetredingen bedoeld in artikel 44;
- c. de datum waarop het Verdrag overeenkomstig artikel 46 in werking treedt;
- d. de verklaringen en aanwijzingen bedoeld in de artikelen 22, 23, 25 en 45;
- e. de overeenkomsten bedoeld in artikel 39;
- f. de opzeggingen bedoeld in artikel 47. **TEN BLIJKE WAARVAN** de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend. **GEDAAN** te Den Haag, de negentwintigste mei negentienhonderd-drieënnegentig, in de Engelse en de Franse taal, waarbij beide teksten gelijkelijk authentiek zijn, in een enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en waarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift langs diplomatieke weg zal worden gezonden aan alle Staten die ten tijde van haar Zeventiende Zitting lid waren van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht, alsmede aan elke andere Staat die aan deze Zitting heeft deelgenomen.

Kind en Gezin wil, samen met haar partners,
voor elk kind, waar en hoe het ook geboren is
en opgroeit, zoveel mogelijk kansen creëren.

Kind en Gezin
Hallepoortlaan 27
1060 BRUSSEL

adoptie@kindengezin.be
www.kindengezin.be

